

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa **P. P.**, bytom vo V.,, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 2009, č. k. 6Scud 2/07 – 33, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. apríla 2009, č. k. 6Scud 2/07 – 33 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne zo 6. mája 2006 číslo X. **z r u š u j e** a vec jej **vracia** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. apríla 2009, č. k. 6Scud 2/07 – 33, potvrdil rozhodnutie zo 6. mája 2006 č. X., ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a čl. 40 Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok, lebo na základe posudkov posudkových lekárov odporkyne bolo preukázané, že navrhovateľ má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 30 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, v dôsledku čoho nespĺnil zdravotnú

podmienku vzniku nároku na invalidný dôchodok. Po preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu krajský súd dospel k záveru, že uvedené rozhodnutie odporkyne je vecne správne a na jeho zákonnosť nemali vplyv ani lekárske správy ošetrojúcich lekárov navrhovateľa z Rakúska, lebo posudkový lekár Sociálnej poisťovne – ústredie v Bratislave v posudku zo dňa 28. januára 2009 označil za strohý záznam súboru diagnóz, ktoré nie sú potvrdené ďalšími doplňujúcimi odbornými vyšetreniami – interným, diabetologickým, pľúcny, ortopedickým, neurologickým a pod. Vzhľadom na skutočnosť, že pri žiadnej z týchto diagnóz nie je uvedené funkčné, klinické štádium choroby ani spôsob liečenia ochorenia, na základe týchto listín podľa posudkového lekára nie je možné vykonať posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa. Poukázal tiež na skutočnosť, že navrhovateľov zdravotný stav bol posúdený aj v Rakúskej republike, pričom k obsahu posudku prihliadli všetci posudkoví lekári odporkyne. Ani tento posudok nepreukazuje také závažné poškodenie zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by odôvodňovalo jeho invaliditu.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby jeho zdravotný stav posúdili posudkoví lekári odporkyne na základe jeho osobného vyšetrenia, lebo podľa jeho názoru nebrali do úvahy všetky zdravotné poškodenia, ktorými trpí. Uviedol, že ho doteraz žiaden posudkový lekár odporkyne nevyšetрил, a preto vôbec neboli pri posudzovaní jeho zdravotného stavu zohľadnené ťažkosti ortopedické, neurologické, psychické a taktiež zhoršenie zdravotného stavu v dôsledku mozgovej mŕtvice, ktorú utrpel. K odvolaniu priložil aj nové lekárske správy z Rakúskej republiky z 9. a 10. júna 2009.

Odporkyňa žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený na základe výsledkov vyšetrení predložených navrhujúcou stranou, za jeho osobnej účasti a navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by spochybňovali správnosť ohodnotenia jeho zdravotných ťažkostí v posudkoch posudkových lekárov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 ods. 1, 2, 4 a 6 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

a) lekárskeho správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a

b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Zo záverov posudkov, ktoré v správnom konaní vypracovala MUDr. D. K., posudková lekárka Sociálnej poisťovne - ústredia so sídlom v Bratislave 24. januára 2007 a 28. januára 2008 vyplýva, že navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30 %. Posudková lekárka uviedla, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa je choroba podporného a pohybového aparátu, pričom miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť bola stanovená na 30% podľa kap. XV, odd. G,

pol. 48, písm. b., - trvalé následky po vybratí menisku Prílohy 4 zákona o sociálnom poistení, v znení účinnom od 1. augusta 2006, ktorá umožňuje priznať mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre zdravotné postihnutie ktorým trpí navrhovateľ od 20 % do 30 %.

V posudku z 28. januára 2008 uviedla, že posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa nie je možné vykonať, lebo predložené lekárske správy rakúskych lekárov, ktorí ošetrojú navrhovateľa sú posudkovo bezvýznamné, keď z klinického a posudkového hľadiska chýbajú základné odborné vyšetrenia.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obidva posudky boli vypracované bez osobnej účasti navrhovateľa a zostáva otázkou, či posudok, v ktorom posudkový lekár konštatuje, že „posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa nie je možné vykonať“ vôbec je kvalifikovaným posúdením zdravotného stavu navrhovateľa.

Touto skutočnosťou sa krajský súd v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal, konštatovanie posudkového lekára si osvojil a vyslovil, že rozhodnutie odporkyne vydané na základe takéhoto lekárskeho posudku je zákonné a správne.

Už tieto nedostatky v postupe krajského súdu sú dôvodom pre zrušenie jeho rozhodnutia.

Odvolací súd však ďalej poukazuje na skutočnosť, že z vyššie uvedených ustanovení zákona o sociálnom poistení vyplýva pre odporkyňu a jej posudkových lekárov presný postup pri posudzovaní zdravotných ťažkostí žiadateľov o invalidný dôchodok, ktorý však v danom prípade dodržaný nebol.

Všetky posudky posudkových lekárov odporkyne boli vypracované bez prítomnosti navrhovateľa, a len na základe lekárskeho posudku vyšetrujúceho lekára Dr. F. U. z 22. júna 2005, ktorý je už neaktuálny.

Na tento posudok poukazuje aj krajský súd v napadnutom rozsudku a zároveň konštatuje, že jeho obsah nepreukazuje existenciu iných ochorení než tých, ktoré hodnotili posudkoví lekári Sociálnej poisťovne, prípadne závažnejšie štádium rozhodujúcich ochorení.

Podľa názoru odvolacieho súdu posudkoví lekári odporkyne ani nemohli zistiť iné ochorenia navrhovateľa, keďže tohto osobne nevyšetrili a vychádzali len z posudku z roku 2005 a novších lekárskejších správ v ktorých sa však aktuálne klinické štádium chorôb navrhovateľa neuvádza.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím krajského súdu a uznal námietky navrhovateľa za dôvodné, nakoľko dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie a postup odporkyne nie sú v súlade so zákonom.

Z dôvodu, že súd prvého stupňa rozhodnutie odporkyne potvrdil, postupoval odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že rozsudok krajského súdu v Bratislave zmenil, lebo neboli splnené podmienky na jeho zrušenie ani potvrdenie.

Vzhľadom na to, že nie je úlohou súdov pri preskúvaní rozhodnutí správnych orgánov nahrádzať ich činnosť najmä pokiaľ ide o riadne zistenie skutkového stavu, zrušil odvolací súd napadnuté rozhodnutie odporkyne a vrátil jej vec na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude správny orgán viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, za účelom riadneho zistenia skutočného stavu doplní dokazovanie v naznačenom smere a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko úspešnému navrhovateľovi v konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2010

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mária Kráľová